

Содржина:

- Јелена Лужина: Зошто токму антимероари, 7–12.
ПРВ ДЕЛ: ПИШУВАЊЕ, 13.
За моите учители, 15–19.
Рацин, 21.
Рацин, 23–26.
Ќе победиме, 27–33.
Феноменот Димитар Талев, 35–46.
Запис за последното виѓање со Ангелко Крстиќ, 47–54.
Тале, Владо Малески, 55.
Тале, 57–64.
Спомени и патешествија – Освојувањето на Америка, 65–104.
Болештината на Јазлите, 105–118.
Крле, 119.
Мојот Гроф, 121–125.
Макар и попатно за феномените Струга и Ристо Крле, 127–137.
Биографија на една автобиографија, 139–156.
Дел од думањата за едно пријателство, 157–162.
Венко, 163–189.
Митрев, 191–209.
Дракул, 211–216.
Даскалот, 217–228.
Заскитаниот Антон Панов, 229–235.
Запис за двајца страдалници, 237–244.
ВТОР ДЕЛ: СЕЌАВАЊЕ, 245.
Лагата како вистинска вистина, 247–254.
Тајфата, 255–260.
Ученикот управник, 261–270.
...Од думањата за Перица, 271–292.
Чорбаџи Теодор, 293–298.
Амфи, 299–304.
Огледалото Цицо, 305–311.
Чудовити исечки од сказната за Ловро, 313–326.
Немирникот, 327–331.
Бојан Ступица, 333–340.
Божем сказната за мојот другар Папас, 341–350.
Претсказанието на паднатиот чорап, 351–355.
Слово на хартија, 357–362.
Запис за Мирко Стефановски, 363–369.
Варошлија, 371–377.
Поревањата околу Задруга, 379–383.
Запис за Димитар Ќостаров, отпосле, 385–397.
ТРЕТ ДЕЛ: НОСТАЛГИЈА, 399.
Митовите што не пораснаа или, просто, прошетка, 401–419.

Долг кон дедо ми Пере Тошев, 421–442.

Како станав доктор, 443–449.

Бранко Илиоски, мудрата љубов за Прилеп, 451–456.

Поезија, 457–467.

Расказ за мојот другар Крсте и нашите востанички талкања, 469–494.

Тројцата крадци и Могилата на непобедените, 495–500.

Рацете на Че Гевара, 501–522.

Паз, 523–530.

Задоцнето думање за Мијакот Лазо, 531–537.

Попај, 539–543.

Белешка за авторот Коле Чашуле, 545–548.